

รวมคำบรรยาย

ภาคสอง สมัยที่ ๓๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ เล่มที่ ๑

คำกล่าวปฐมนิเทศ
เนื่องในโอกาสเปิดการบรรยายภาคสอง สมัยที่ ๗๒
ปีการศึกษา ๒๕๖๒
โดย
นายประเสริฐ เสียงสุทธิวงศ์
เลขาธิการสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา

๐๐๐๐

วันนี้ เป็นการเปิดการบรรยายภาคสอง สมัยที่ ๗๒ ในนามของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา ขอต้อนรับนักศึกษาทุกคน ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาเก่า หรือนักศึกษาใหม่ที่มาอบรมศึกษากฎหมาย ณ สถาบันแห่งนี้ กระผมนายประเสริฐ เสียงสุทธิวงศ์ เลขาธิการสำนักอบรมฯ และบรรณาธิการหนังสือรวมคำบรรยาย มีเรื่องที่จะแจ้งให้นักศึกษาทุกคนทราบ ดังนี้

๑. บทบรรณาธิการ มีวัตถุประสงค์ที่จะประชาสัมพันธ์ แจ้งข่าว กฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ รวมตลอดถึงกฎหมายที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม แนวคำพิพากษาศาลฎีกา ที่วินิจฉัยข้อกฎหมายต่าง ๆ เพิ่มเติมไปจากที่นักศึกษาฟังจากการบรรยายของอาจารย์ ทุก ๆ ท่าน เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ อันจะเป็นการพัฒนา ความรู้กฎหมายในอีกทางหนึ่ง มิใช่เป็นการเก็งข้อสอบ หรือคาดเดา ซึ่งไม่เหมาะสม อย่างยิ่งแก่การศึกษาในระดับเนติบัณฑิต นักศึกษาจึงควรที่จะอ่านหรือฟังคำบรรยาย เป็นหลัก และฝึกหัดทำข้อสอบจากแนวข้อสอบเดิม

๒. การแต่งกายของนักศึกษา นักศึกษาทุกคนที่มาฟังการบรรยายที่สำนัก อบรมฯ จะต้องแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย นักศึกษาชายควรผูกเนกไท นักศึกษาหญิง ไม่สวมกระโปรงสั้นหรือรัดรูป เป็นการเคารพสถาบัน เคารพครูบาอาจารย์ อีกทั้งยังเป็นสง่า ราชินี แก่นักศึกษาเองด้วย ใครที่ได้พบเห็นก็จะยกย่องชมเชย

๓. การฟังการบรรยาย นักศึกษาจะต้องเคารพสิทธิของบุคคลอื่น ไม่จองโต๊ะ ที่นั่ง ไม่สนทนาหรือส่งเสียงอันเป็นการรบกวนสมาธิบุคคลอื่น ปิดเสียงเครื่องมือสื่อสาร ทุกชนิด และให้ความเคารพอาจารย์ผู้บรรยายเมื่อพบเห็นไม่ว่า ณ สถานที่ใด ๆ

๔. ไม่ทุจริตในการสอบ ในการสอบข้อเขียนความรู้ขั้นเนติบัณฑิตนั้น หาก นักศึกษาผู้เข้าสอบ กระทำการใด ๆ อันเป็นการทุจริตการสอบ เช่น นำวิทยุสื่อสาร หรืออุปกรณ์โทรคมนาคม ตำรากฎหมาย เอกสารเข้าไปในห้องสอบ ซึ่งกรรมการ ผู้คุมสอบตรวจพบ นอกจากจะต้องถูกปรับตกแล้ว คณะกรรมการอำนวยการอบรมศึกษา กฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภายังอาจพิจารณาลงโทษห้ามสอบครั้งใดครั้งหนึ่งหรือ หลายครั้ง หรือสั่งให้ลบชื่อจากทะเบียน ตามระเบียบสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่ง เนติบัณฑิตยสภา ว่าด้วยการสอบข้อเขียนความรู้ขั้นเนติบัณฑิต พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๙ และข้อ ๑๕ ซึ่งจะเป็นที่เสื่อมเสียแก่ตัวนักศึกษาเองอีกด้วย นักศึกษาเนติบัณฑิตทุกคน หวังทราบว่าความซื่อสัตย์สุจริต เป็นคุณสมบัติของผู้ที่เป็นเนติบัณฑิต อยากระทำการใด อันเป็นการทุจริตเป็นอันขาดจะเป็นการทำลายอนาคตของตนเอง

๕. การเปลี่ยนแปลงวิธีการตรวจข้อสอบ เพื่อให้การตรวจให้คะแนนเป็นไป ด้วยความรอบคอบและเป็นแนวทางเดียวกับการตรวจให้คะแนนการสอบบรรจุเป็น ข้าราชการตุลาการหรือข้าราชการอัยการ ตามระเบียบสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่ง เนติบัณฑิตยสภา ว่าด้วยการตรวจให้คะแนนการสอบข้อเขียนความรู้ขั้นเนติบัณฑิต พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงออกระเบียบไว้ดังนี้

การตรวจให้คะแนนคำตอบแต่ละข้อ ให้กรรมการผู้ตรวจซึ่งประกอบด้วย กรรมการผู้ตรวจให้คะแนนอย่างน้อยสองคน ตรวจและให้คะแนนคำตอบตามหลักเกณฑ์ การตรวจและให้คะแนนที่กำหนดท้ายระเบียบนี้ และให้ผู้สอบได้คะแนนตามค่าเฉลี่ยที่ คำนวณจากคะแนนที่กรรมการผู้ตรวจแต่ละคนกำหนด

ในกรณีที่กรรมการผู้ตรวจให้คะแนนในข้อนั้น ๆ ต่างกันตั้งแต่สี่คะแนนขึ้นไป ให้เลขาธิการสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา แต่งตั้งกรรมการอีก ๑ คน เพื่อเป็นผู้ตรวจและให้ถือการให้คะแนนใหม่เป็นที่สุด

๖. การเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดลำดับผู้สอบได้เป็นเนติบัณฑิต ตามระเบียบ สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา ว่าด้วยการเป็นนักศึกษา การสอน การ สอบไล่ วินัยและมรรยาท พ.ศ. ๒๕๐๗ ข้อ ๑๐ วรรคท้าย การประกาศผลสอบความรู้ ขั้นเนติบัณฑิตให้เรียงลำดับตามคะแนนรวมทั้งภาคหนึ่งและภาคสองของสมัย การศึกษาเดียวกัน ลำดับต่อมาหลังจากนั้นให้เรียงตามคะแนนรวมทั้งสองภาค ซึ่งมีผล ใช้บังคับมาตั้งแต่สมัยที่ ๗๐ เป็นต้นไป

๗. การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ภาคสอง

ด้วยคณะกรรมการอำนวยการอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภาได้มี มติให้มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเนติบัณฑิต ภาคสอง โดยให้รวมวิชาว่าความและ

การถามพยานกับวิชาการจัดทำเอกสารทางกฎหมายเข้าด้วยกัน โดยให้มีวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย เป็นข้อสอบ ๑ ข้อ ซึ่งจะเริ่มในการสอบภาคสอง สมัยที่ ๗๒ นี้ คณะผู้บรรยายวิชานี้ทั้งภาคปกติและภาคค่ำเป็นชุดเดียวกันจำนวน ๔ คน เพื่อให้เป็นภาระแก่นักศึกษาที่จะต้องเข้าฟังการบรรยายทั้งภาคปกติและภาคค่ำ ผู้บรรยายที่เป็นที่ปรึกษากฎหมาย ได้แก่ ดร.วิชญะ เครื่องาม ผู้บรรยายที่เป็นผู้พิพากษา ได้แก่ ดร.สุชาติพิทย์ จุลมนต์ ทศนชัยกุล และอาจารย์ปณตพร ชโลธร และผู้บรรยายที่เป็นพนักงานอัยการ ได้แก่ อาจารย์เสฏฐา เรือรพิรากุล โดยเนื้อหาที่คณะผู้บรรยายได้บรรยายภาคปกติก็จะปรากฏในคำบรรยายเช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ

สำหรับแนวทางการออกข้อสอบวิชานี้ในช่วงแรกนั้นข้อสอบจะต้องนำเนื้อหาตามที่ปรากฏในการเรียนการสอนมาออกข้อสอบเท่านั้น ข้อสอบจะทดสอบ ๓ ส่วน

ส่วนที่ ๑ ให้แปลคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยจำนวน ๔ คำ (๔ คะแนน)

ส่วนที่ ๒ ให้แปลประโยคภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย (๔ คะแนน)

และส่วนที่ ๓ การอ่านจับใจความแล้วตอบคำถาม (๒ คะแนน) รวม ๑๐ คะแนน

ข้อสอบส่วนที่ ๑ และที่ ๒ ให้ผู้เข้าสอบเขียนตอบเป็นภาษาไทย ส่วนข้อสอบส่วนที่ ๓ ในแต่ละคำถามจากตัวเลือก (choice) ๔ ตัวเลือก ให้ผู้เข้าสอบเขียนตัวเลือกที่เห็นว่าเป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุด ข้อสอบส่วนที่ ๑ และ ๒ จะมาจากเนื้อหาทั้งสี่ส่วน แต่ข้อสอบส่วนที่ ๓ จะมาจากส่วนใดส่วนหนึ่งเพียงส่วนเดียว

๘. การบรรยาย สำนักอบรมฯ ได้จัดให้มีการบรรยาย ภาคปกติ ตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ เวลา ๘.๐๐ น. ถึง ๑๖.๐๐ นาฬิกา ภาคค่ำ ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา ๑๗.๐๐ ถึง ๑๙.๕๐ นาฬิกา และวันเสาร์เวลา ๙.๐๐ - ๑๖.๕๐ น. และบรรยายทบทวน ในวันอาทิตย์ เวลา ๘.๓๐ ถึง ๑๖.๓๐ นาฬิกา เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกฟังการบรรยายตามความสะดวก เนื่องจากนักศึกษาบางคนจะต้องปฏิบัติหน้าที่การงานในเวลาราชการ แต่สำหรับการบรรยายภาคค่ำและภาคทบทวน นักศึกษาต้องมาสมัครเรียนต่างหากซึ่งสำนักอบรมฯ ได้จัดทำตารางการบรรยายไว้แล้ว แต่บางครั้งอาจารย์ผู้บรรยายมีภาระติดขัด หรือมีข้อขัดข้องไม่อาจมาบรรยายตามวันและเวลาที่กำหนดไว้ก็อาจมีการสับเปลี่ยนบ้างบางกรณี ทั้งนี้ นักศึกษาสามารถดูได้จากป้ายติดประกาศในเว็บไซต์ของสำนักอบรมฯ หรือโทรศัพท์สอบถามจากพนักงานของสำนักอบรมฯ ก็ได้

สำหรับการบรรยายภาคทบทวนในวันอาทิตย์ในภาคสองนี้ได้จัดให้มีการถ่ายทอดการบรรยายไปที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงอีกแห่งหนึ่งด้วย

๙. ผลการสอบภาคหนึ่ง สมัยที่ ๗๒

๑. กลุ่มวิชากฎหมายอาญา สมัครสอบจำนวน ๑๖,๒๔๘ คน มีผู้เข้าสอบจำนวน ๑๐,๐๗๐ คน มีผู้สอบได้จำนวน ๒,๓๕๓ คน (คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๓๗)

ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด ชื่อ นางสาวฐานิชา ธนบุญงาม สำเร็จการศึกษานิติศาสตร์จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สอบได้ ๘๐.๕ คะแนน

๒. กลุ่มวิชากฎหมายแพ่งและพาณิชย์ สมัครสอบจำนวน ๑๓,๔๙๗ คน มีผู้เข้าสอบจำนวน ๗,๔๗๖ คน มีผู้สอบได้จำนวน ๘๒๕ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๐๔)

ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด ชื่อ นางสาวอมลวรรณ มีสง่า สำเร็จการศึกษานิติศาสตร์จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สอบได้ ๗๔.๕ คะแนน

๑๐. งดการบรรยาย

ด้วยสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา งดการบรรยายภาคปกติ เวลา ๘.๐๐ ถึง ๑๖.๐๐ น. ภาคค่ำเวลา ๑๗.๐๐ ถึง ๑๙.๕๐ น. และภาคทบทวนวันอาทิตย์เวลา ๘.๓๐ ถึง ๑๖.๓๐ น. ในภาคสอง สมัยที่ ๗๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ ดังนี้

๑. วันพฤหัสบดีที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ (วันพ่อแห่งชาติ)
๒. วันอังคารที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๖๒ (วันรัฐธรรมนูญ)
๓. วันเสาร์ที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๒ (ต่อเนื่องวันสิ้นปี)
๔. วันอาทิตย์ที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ (ต่อเนื่องวันสิ้นปี)
๕. วันจันทร์ที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๒ (ต่อเนื่องวันสิ้นปี)
๖. วันอังคารที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ (วันสิ้นปี)
๗. วันพุธที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ (วันขึ้นปีใหม่)
๘. วันเสาร์ที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ (วันมาฆบูชา)
๙. วันอาทิตย์ที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ (ต่อเนื่องวันมาฆบูชา)
๑๐. วันจันทร์ที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ (ชดเชยวันมาฆบูชา)

หากนักศึกษามีปัญหา ข้อเสนอแนะใด ๆ ก็ขอให้แจ้งเจ้าหน้าที่ของสำนักอบรมฯ ทราบ ทางสำนักอบรมจะดำเนินการให้โดยเร็ว ในทำนองนี้นักศึกษาทุกคนได้รับประโยชน์ความรู้ทางด้านกฎหมาย เพื่อสำเร็จเป็นเนติบัณฑิตต่อไป

บทบรรณาธิการ

คำถาม พนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยในข้อหาความผิดฐานกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๙ ต่อมาผู้เสียหายและมารดาผู้เสียหายร่วมกันเป็นโจทก์ฟ้องจำเลยในข้อหาความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีและพราวกเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจารขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗, ๓๑๗ ซึ่งเป็นการกระทำคราวเดียวกันกับที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้อง ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้วพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ให้ประทับฟ้องในความผิดฐานพราวกเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจารและกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ดังนี้ สิทธินำคดีอาญามาฟ้องของพนักงานอัยการจะระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๔) หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๗๒๔๖/๒๕๖๑

แม้อัยการโจทก์ยื่นฟ้องเกี่ยวกับการกระทำผิดของจำเลยก่อนที่ น. และผู้เสียหายจะยื่นฟ้องจำเลยเกี่ยวกับการกระทำคราวเดียวกันก็ตาม แต่เมื่อศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ววินิจฉัยว่าคดีไม่มีมูลพิพากษายกฟ้องเกี่ยวกับการกระทำของจำเลยในคดีที่ น. และผู้เสียหายฟ้องจำเลย เท่ากับศาลชั้นต้นได้วินิจฉัยในประเด็นแห่งความผิดแล้ว ถือได้ว่ามีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดซึ่งโจทก์ได้ฟ้อง โดยมีพักต้องคำนึงว่าคดีที่ศาลชั้นต้นพิพากษาเป็นคดีที่ได้ฟ้องก่อนหรือหลังคดีนี้และคำพิพากษาในคดีที่ศาลได้มีคำพิพากษานั้นถึงที่สุดแล้วหรือไม่ เพราะกฎหมายประสงค์ให้การกระทำความผิดคราวเดียวกันสามารถฟ้องร้องว่ากล่าวกันได้เพียงครั้งเดียว แม้ภายหลังศาลอุทธรณ์ ภาค ๖ พิจารณาแก้ให้ประทับฟ้องของ น. และผู้เสียหายก็ไม่ทำให้ฟ้องโจทก์ในส่วนนี้กลับกลายเป็นฟ้องที่ยังมิได้มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาด สิทธินำคดีอาญามาฟ้องเกี่ยวกับการกระทำในคราวเดียวกันนี้ของโจทก์ย่อมระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๔)

คำถาม ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษฐานลักทรัพย์ จำคุก ๑ ปี ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษปรับ ๙,๐๐๐ บาท อีกสถานหนึ่ง โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี โจทก์จะฎีกาขอให้ไม่รอการลงโทษจำเลย ได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๓๙๕/๒๕๖๑

ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำคุกจำเลยทั้งสองคนละ ๑ ปี ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษปรับจำเลยทั้งสองคนละ ๙,๐๐๐ บาท อีกสถานหนึ่ง โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี แม้คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๗ จะรอการโทษจำคุกจำเลยทั้งสอง อันเป็นการแก้ไขมาก แต่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค ๗ พิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยทั้งสองไม่เกิน ๒ ปี ต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๙ ที่โจทก์ฎีกาขอให้ไม่รอการลงโทษจำเลยทั้งสอง เป็นฎีกาโต้แย้งดุลพินิจในการกำหนดโทษอันเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงต้องห้ามฎีกาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว

คำถาม ฟ้องว่า จำเลยทั้งสามร่วมกันให้สินบนแก่เจ้าพนักงาน ข้อเท็จจริงในทางพิจารณาได้ความว่า จำเลยที่ ๑ เป็นผู้นำสินบนมามอบให้แก่เจ้าพนักงานตำรวจ ด้วยการปล่อยตัวจำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ ให้พ้นจากการจับกุม ศาลจะพิพากษาลงโทษจำเลยที่ ๑ ฐานให้สินบนแก่เจ้าพนักงานได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาศาลฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๖๒๓/๒๕๖๑

จำเลยที่ ๑ เป็นผู้นำเงินสินบนมามอบให้แก่เจ้าพนักงานตำรวจเพื่อจูงใจให้เจ้าพนักงานตำรวจกระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ด้วยการปล่อยตัวจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ให้พ้นจากการจับกุม เป็นกรณีที่จำเลยที่ ๑ กระทำความผิดแยกได้ต่างหากจากการกระทำ ความผิดของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ต่างไปจากคำฟ้องที่ว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันให้สินบนแก่เจ้าพนักงานก็ตาม แต่เป็นข้อเท็จจริงที่รับฟังได้ว่าจำเลยที่ ๑ กระทำความผิดฐานให้สินบนแก่เจ้าพนักงานแล้วเพราะในการกระทำนั้นไม่ว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จะร่วมกันกระทำหรือต่างกระทำความผิดเพียงลำพัง จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ แต่ละคนก็ยอม

ถูกลงโทษ ข้อเท็จจริงตามคำฟ้องที่แตกต่างจากข้อเท็จจริงในทางพิจารณามีใช่ข้อ
สาระสำคัญ และจำเลยที่ ๑ มิได้หลงต่อสู้ ศาลย่อมรับฟังลงโทษจำเลยที่ ๑ ได้ตาม
ข้อเท็จจริงที่ได้ความในทางพิจารณานั้น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
มาตรา ๑๙๒ วรรคสอง

คำถาม โจทก์ฟ้องจำเลยและศาลพิพากษาลงโทษตามพระราชบัญญัติ
อาวุธปืนฯ ไปแล้ว โจทก์จะฟ้องจำเลยในความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น (จำเลยกระทำ
ความผิดทั้งสองฐานโดยมีเจตนาเพื่อฆ่าผู้อื่น) ได้อีกหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๕๙๔/๒๕๖๒

ความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๘
ประกอบมาตรา ๘๐ กับความผิดฐานมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครอง
โดยไม่ได้รับใบอนุญาตและฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ
โดยไม่มีเหตุสมควรและโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่อง
กระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ เป็นความผิด
คนละประเภทกันและยังเป็นการผิดสำเร็จในตัวต่างกันโดยอาศัยเจตนาแตกต่าง
แยกจากกันได้ นอกจากนี้ยังเป็นความผิดต่อกฎหมายคนละฉบับซึ่งมีองค์ประกอบ
แห่งความผิดแตกต่างกันและเป็นการผิดสำเร็จอยู่ในตัวทั้งเจตนาในการกระทำความผิด
ทั้งสองฐานดังกล่าวก่อให้เกิดผลที่ต่างกันสามารถแยกเจตนาในการกระทำความผิด
ออกจากกันได้ ดังนั้นแม้จำเลยกระทำความผิดทั้งสองฐานดังกล่าวโดยมีเจตนาเพื่อฆ่า
ผู้อื่นก็ตาม การกระทำของจำเลยก็เป็นคนละกรรมกัน ศาลมีอำนาจลงโทษจำเลย
ทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ กรณีจึงมิใช่
เป็นการกระทำกรรมเดียวกัน แล้วโจทก์นำการกระทำเดียวกันนั้นมาแยกฟ้องเป็น ๒ คดี
โจทก์ย่อมมีอำนาจแยกฟ้องเป็นคนละคดีได้ เมื่อโจทก์ฟ้องจำเลยและศาลพิพากษา
ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ไปแล้ว คดีย่อมเสร็จเด็ดขาดไปเฉพาะกระทง
ความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ เท่านั้น ส่วนกระทงความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น
ยังหาได้มีการวินิจฉัยในเนื้อหาความผิดแต่อย่างใด จะถือว่าได้มีการพิพากษาเสร็จเด็ดขาด

ในความผิดฐานนี้ไปแล้วหาได้ไม่ โจทก์จึงฟ้องจำเลยในความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น เป็นคดีนี้ได้อีก ไม่เป็นฟ้องซ้ำ สิทธินำคดีอาญามาฟ้องของโจทก์จึงไม่ระงับไปตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๔)

คำถาม ถ้อยคำของผู้ถูกจับในชั้นจับกุมรับว่าเป็นผู้ดูแลและเฝ้าของกลาง เมทแอมเฟตามีนโดยได้รับค่าจ้างรายวันและยาเสพติดอีกจำนวนหนึ่ง จะรับฟังเป็น พยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๘๕๖๙/๒๕๖๑

จำเลยทั้งสามให้การไว้ในบันทึกการตรวจค้น/จับกุมรับว่าเป็นผู้ดูแลและเฝ้า ของกลางเมทแอมเฟตามีนโดยได้รับค่าจ้างรายวันและยาเสพติดอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๔ วรรคสี่ ประกอบพระราช บัญญัติวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๓ ถ้อยคำนี้ถือว่าเป็นถ้อยคำอื่น ที่รับฟังเป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดของจำเลยทั้งสามได้ เมื่อได้มีการ แจ้งสิทธิตามวรรคหนึ่ง และตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๓ วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๓ ซึ่งปรากฏในบันทึกการตรวจค้นจับกุมว่าได้มีการแจ้งสิทธิดังกล่าวแก่จำเลยทั้งสามแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามพยานหลักฐานของโจทก์ว่าจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ร่วมกับจำเลยที่ ๑ ครอบครองเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้เพื่อจำหน่ายตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ กรณีมิใช่การรับฟังพยานหลักฐานที่เกิดขึ้นโดยชอบแต่ได้มาเนื่องจากการกระทำ โดยมิชอบ หรือเป็นพยานหลักฐานที่ได้มาโดยอาศัยข้อมูลที่เกิดขึ้นหรือได้มา โดยมิชอบ และห้ามมิให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๒๒๖/๑

นายประเสริฐ เสียงสุทธิวงศ์

บรรณาธิการ